

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nadejda Toma

Judecători – Victor Boico, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura pentru combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ceruța Elena cu procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Catana Eugeniu cu inculpatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, în cauza penală în privința lui,

Muntean Dorian xxxx, născut la xxxxxx, originar din xxxxxxxx, domiciliat în xxxxxxxx,

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 12.09.2018- 25.02.2020;

Instanța de apel: 19.03.2020-12.08.2020;

Instanța de recurs: 02.11.2020 – 05.04.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 februarie 2020, Muntean Dorian a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, prin aceeași sentință, Muntean Dorian a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Muntean Dorian a fost privat de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de domeniul medicinei, inclusiv activități legate de minori, pe un termen de 5 (cinci) ani, care se calculează din momentul executării pedepsei principale.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate s-a stabilit lui Muntean Dorian o pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a

ocupa funcții și exercita activități legate de domeniul medicinei, inclusiv activități legate de minori, pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, s-a redus pedeapsa aplicată inculpatului drept compensare pentru examinarea cauzei în termen îndelungat și s-a stabilit lui Muntean Dorian o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de domeniul medicinei, inclusiv activități legate de minori, pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Muntean Dorian, realizându-și scopul săvârșirii acțiunilor perverse față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, pe parcursul anului 2014 - până la data de 13.08.2015, a purtat multiple discuții cu minora xxxxxx, a.n. xxxxx, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani și a efectuat/recepționat 295 de apeluri cu durata totală de 541 min. și 15 sec. și expediat/recepționat 58 mesaje sms cu ultima, cu scopul de a-i obține acordul la întrevederi și la efectuarea acțiunilor cu caracter sexual.

În continuare, s-a întâlnit de mai multe ori în mun. Chișinău, cu partea vătămată minoră, purtând cu ultima discuții cu caracter obscen și sărutând-o de mai multe ori pe obraz și pe buze. Astfel, la data de 14.04.2015, s-a deplasat cu partea-vătămată minoră xxxxxxxx, a.n. xxxxx, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, la domiciliu inculpatului din xxxx, mun. xxxxxxx unde a comis asupra victimei, cu consimțământul acesteia, mai multe acțiuni perverse, cu caracter sexual.

La data de 15.05.2015, aflându-se la restaurantul „Poiana Bradului” situat în apropierea com. Tohatin, mun. Chișinău, a efectuat mai multe acțiuni perverse, cu caracter sexual.

Tot el, la data de 14 aprilie 2015, realizându-și scopul săvârșirii acțiunilor perverse față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, a invitat-o pe minora Xxxxxxxx, a.n. xxxxxx, despre care știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, în apartamentul său, nr.xx, amplasat în xxxxxxxx, unde a comis asupra victimei, cu consimțământul acesteia, mai multe acțiuni perverse cu caracter sexual.

Acțiunile inculpatului Munteanu Dorian a fost încadrate potrivit art. 175 Cod penal, conform indicilor calificativi *„acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen purtate cu victima referitor la raporturile sexuale și alte acțiuni cu caracter sexual”* .

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Cojocari Oleg în interesele inculpatului Muntean Dorian, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri

potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale;

- inculpatul Muntean Dorian, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat, menționând că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe și o consideră neîntemeiată.

Subsecvent, inculpatul Muntean Dorina a depus apel suplimentar, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el;

- avocatul Catana Eugeniu în numele inculpatului Muntean Dorian, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, în temeiul art.251 alin (2) din Cod de procedură penală, să fie declarată nulitatea absolută a ordonanțelor de punere sub învinuire a lui Muntean Dorian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal și achitarea acestuia din motivul lipsei în acțiunile lui Muntean Dorian a componentei de infracțiune;

3.1. În motivarea cerințelor sale avocatul Cojocari Oleg a invocat că:

- la momentul efectuării urmăririi penale de către DEUPCE a DGUP a IGP a fost audiată suplimentar la data de 17 octombrie 2016 partea vătămata XXXXXXXX, care deja în declarațiile sale a menționat despre circumstanțele expuse în ordonanța de pornire a urmăririi penale emisa la 06.09.2018 de către SUP IP Centru, prin urmare ceea ce a declarat partea vătămata XXXXXXXX în cadrul cercetării judecătorești din 13 martie 2018, nu pot fi calificate ca „fapte noi sau recent descoperite”, iar superficialitatea desfășurării acțiunilor de urmărire penală de către DEUPCE a DGUP a IGP nu poate fi pusă în seama inculpatului Muntean Dorian;

- prin pornirea unei urmăririi penale în baza raportului de autosesizare a acuzatorului de stat, Ceruța Elena și pentru aceleași fapte pentru care a fost trimis în judecată Muntean Dorian, rezultă că inculpatul este urmărit penal de mai multe ori pentru aceeași faptă, ceea ce contravine art.4 al Protocolului nr.7 la Convenție și art. 14 alin.7 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care consacră dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă;

- cererea apărării privind încetarea procesului penal în privința lui Muntean Dorian a fost respinsă prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 07 martie 2019, care la fel este una ilegală și neîntemeiată;

- cercetarea judecătorească în cadrul cauzei penale deferite judecății a fost efectuată superficial, motiv pentru care sentința urmează a fi casată, or, partea apărării a constatat că învinuirea adusă inculpatului este și absurdă, pe când în cauza Becciev v. Moldova Curtea Europeană a reținut: argumentele pro și contra condamnării nu trebuie să fie generale și abstracte;

- sarcina probațiunii vinovăției, sau nevinovăției persoanei bănuite îi revine procurorului, iar instanța de judecată are obligația să se asigure că inculpații beneficiază efectiv de drepturile garantate de art.6 CEDO, precum și sarcina de a efectua o examinare adecvată a argumentelor și probelor, iar la caz se atestă că,

nici organul de urmărire penală, nici procurorul și nici instanța de fond nu și-au onorat aceste obligații;

- din conținutul sentinței rezultă că instanța de judecată a transpus conținutul integral a faptelor expuse în rechizitoriu și declarațiile părții vătămate și în final a concluzionat că vinovăția lui Muntean Dorian a fost probată prin probele cercetate în cursul cercetării judecătorești;

- deși, instanța de judecată a enumerat probele care aparent probează vinovăția lui Muntean Dorian, la caz, nu a fost efectuată nicio analiză a lor, iar enumerarea formală a probelor și expunerea declarațiilor părților vătămate și a martorilor nu echivalează cu o analiza a probelor administrate, care trebuie să fie apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- prima instanța de judecată a încălcat grav prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească” nr. 5, din 19.06.2006 și a art.100 al.(4) și art.101 Cod de procedură penală, în sensul că nu a indicat în sentință rezultatul aprecierii probelor și nu a înlăturat dubiile privind vinovăția lui Muntean Dorian xxxxxx.

- prin pronunțarea unei hotărâri insuficient motivate în privința lui Muntean Dorian, instanța a încălcat prevederile alin. 1 art. 6 CEDO care obligă instanțele să-și motiveze hotărârile;

- potrivit rechizitoriului, inculpatul Muntean Dorian se învinuiește de faptul, că în perioada anului 2014 - 13 august 2015 a săvârșit acțiuni perverse față de minora xxxxxxxx. Astfel, analiza sumară a probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești atestă că nu s-a dovedit comiterea de către Muntean Dorian a niciunei acțiuni ce realizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal;

- în sentința primei instanțe nu s-au indicat și nu s-au descris faptele asociate acuzației aduse inculpatului Muntean Dorian. La fel, în sentință nu sunt descrise actele, materiale asociate activităților cu privire la acțiunile perverse față de minora xxxxxxxx. Nu este clar în ce a constatat așa zisul comportament pervers a lui Muntean Dorian față de xxxxxxxx;

- raportul de evaluare psihologică nr.xxx din xxxxx a lui xxxxxxxx nu poate fi pus la baza sentinței, deoarece a fost obținut cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor din Codul de procedură penală, deoarece raportul în cauză a fost întocmit până la pornirea urmăririi penale și în cursul urmăririi penale nu a fost dispusă efectuarea unei expertize judiciare așa cum e prevăzut de Codul de procedură penală. Acest raport constituie o expertiză extrajudiciară în sensul art. 19 al Legii nr.68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și expertul judiciar și a servit drept material auxiliar pentru plângerea penală care a fost depusă;

- în cursul cercetării judecătorești apărarea a solicitat numirea expertizei complexe psihiatrico-psihologica legala, ambulator și în baza de documente a părții vătămate xxxxxxxx, deoarece în cadrul efectuării urmăririi penale pe cauza

penală de învinuire a lui Muntean Dorian în baza art. 175 alin. (1) Cod penal, partea vătămată XXXXXXXX a dat declarații contradictorii și exagerate, în unele cazuri cu intenții de învinuire, iar în altele că Muntean Dorian nu este vinovat. La fel, existau date că XXXXXXXX a avut probleme de sănătate legate de agravarea stării psihoneurologice, a făcut tentativă de suicid. Însă, cererea apărării a fost respinsă prin încheiere judecătorească, prin ce a fost încălcat principiul egalității armelor.

- potrivit Deciziei nr. 68g/2016 din 14 iunie 2016, Curtea Constituțională a menționat că principiul contradictorialității, garantat de art. 24 Cod de procedură penală, implică și concursul instanței de judecată, aliniatul (4) stabilind, că: „Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare”. In speță, instanța de judecată contrar prevederilor art.24 din Codul de procedură penală, dar și jurisprudenței CtEDO, principiul egalității armelor, rezultat din art. 6 al Convenției, a respins cererea apărării de a fi numită o expertiză complexă psihiatrico-psihologica legala, ambulator și în baza de documente a părții vătămate XXXXXXXX;

- învinuirea înaintată lui Muntean Dorian are caracter de presupunere, de fapt învinuirea este lipsită de careva bază probantă în sensul prezenței la Muntean Dorian a intenției de a săvârși acțiuni perverse față de minora XXXXXXXX.

- nicio acțiune cu caracter sexual menționată în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.17 din 07.11.2005 „despre practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor privind viața sexuală,, nu a fost întreprinsă de către Muntean Dorian față de minora XXXXXXXX și nu s-au probat careva acțiuni însoțite de dezgolirea corpului sau a organelor genitale ale făptuitorului în prezenta victimei; dezgolirea corpului sau a organelor genitale ale victimei, însoțită de contemplarea, pipăirea acestora; săvârșirea raportului sexual a actului de homosexualism, lesbianism sau a altor acțiuni cu caracter sexual, în condiții anume ca victima să poată urmări aceste acțiuni; discuțiile cu caracter obscen și cinic purtate cu victima referitor la viața sexuală; audierea împreună cu victima a înregistrărilor cu caracter pornografic; vizionarea împreună cu victima a imaginilor de orice gen cu același conținut; lecturarea împreună cu victima a literaturii cu conținut pornografic etc.;

- în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că învinuirea lui Muntean Dorian se bazează numai pe declarațiile lui XXXXXXXX, fără ca declarațiile ultimei să se confirme și prin alte probe;

- în ședința de judecată s-a stabilit o discrepanță între declarațiile făcute de către XXXXXXXX în instanța de judecată și conținutul declarațiilor făcute pe parcursul urmăririi penale la data de 04 august 2015, 08 decembrie 2015, 17 octombrie 2016, fără a prezenta o explicație plauzibilă cu privire la discrepanța între declarații. Prin urmare, apărarea întemeiat a considerat că declarațiile lui XXXXXXXX nu sunt veridice;

- prima instanță și-a asumat rolul de procuror și s-a manifestat exclusiv în favoarea acuzării, dar nu în interesele legii, ignorând practica CtEDO, și anume hotărârea CtEDO din 06.04.2010 în *cauza Ștefan vs. România*, în care este specificat, că procurorul are obligația de a reflecta pretensele erori înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, iar statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de procuror și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză;

- prima instanță adoptând o sentință de condamnare în privința lui Muntean Dorian, printr-o motivare superficială, reținând în acest sens doar probele acuzării, în special declarațiile părții vătămate și martorilor, fără a le supune unei analize ample, fără a lua în considerație probele la care face referire partea apărării și fără a clarifica circumstanțe esențiale ale cauzei, lăsând astfel fără o argumentare cuvenită motivele invocate în susținerile verbale scrise a apărării, prin ce a fost afectată soluția adoptată;

- reieșind din soluția adoptată de instanța de fond, apărarea constatat că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului Muntean Dorian, instanța de fond nu a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și art. 75 din Codul penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, permiteau instanței de judecată stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia;

- este eronată aplicarea de către instanța de judecată în conformitate cu prevederile art. 65 alin.(3) Cod penal, a pedepsei complementare ca privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de domeniul medicinei pe un termen de 5 ani, deoarece infracțiunea de care a fost condamnat Muntean Dorian nu era legată de o activitatea profesională de medic. În descrierea faptei infracționale atât în ordonanța de punere sub învinuire cât și în rechizitoriu procurorul nu indică că Muntean Dorian ar fi comis fapta exercitând profesia de medic, deci aplicarea pedepsei complementare în privința lui Muntean Dorian este ilegală;

- la fel, reducând pedeapsa în conformitate cu art.385 alin.(4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată a concluzionat că încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei sa datorat din motivul neprezentării inculpatului și uneori apărătorului, concluzie ce este total eronată;

3.2 În motivarea cerințelor sale, inculpatul Muntean Dorian a invocat că:

- organul de urmărire penală a demonstrat o incertitudine însăși în calificarea pe are a dat-o presupuselor fapte, or însăși acesta a indicat în ambele capete de acuzare pe care le incriminează faptul că toate acțiunile persoanei învinuite au fost îndreptate spre un singur scop;

- este absolut neclar atât din învinuire cât și din sentința care sunt episoadele care i se incriminează lui Muntean Dorian, mai mult ca atât nu este clar cum au fost distinse fiecare dintre acțiuni, din moment ce se indică despre un scop unic. Despre toată situația respectivă inculpatul Muntean Dorian a declarat în ultimul

cuvânt, dar cu părere de rău, instanța nici nu a ascultat ultimul cuvânt. Mai mult, ca atât, după ce Muntean Dorian a spus ultimul cuvânt, instanța s-a retras în deliberare și fără a mai cerceta declarațiile acestuia, în decurs de un minut a și ieșit din deliberare cu dispozitivul sentinței scrisă pe două foi, care este fizic imposibil să dactilografiezi un volum atât de mare, cu atât mai mult nu este posibil să cercetezi și să meditezi corect asupra unei sentințe, unde este pusă la mijloc viața și soarta unui om;

- cu referire la declarațiile părții vătămate Xxxxxxxx, s-a indicat că întreg dosarul a fost instrumentat doar pe declarațiile acesteia;

- dosarul penal în care este vizat este unul fabricat, la comanda lui Xxxxxxxx fiind regizat de specialist, iar la baza căruia se afla minciuna cu elemente de denegare, folosind drept victima propria fiica xxxxxxxx;

- se confunda clar și intenționat din start numele Muntean Dorian xxxx cu al feciorul Muntean Dorian xxxxx, care s-au sunat de nenumărate ori la numărul de telefon cu cartela SIM personală Moldcell xxxxxxx, dar și de pe cartela SIM al tatălui cu nr. operatorului Orange: xxxxxxx, având o relație de prietenie și colaborare, iar apelurile lor sunt folosite drept probe ce este de fapt o absurditate;

- există un abuz din partea unuia din concubinii mamei Xxxxxxxx care a afectat grav psihicul acestui copil, iar monitorizarea cu ședințe de consiliere la psiholog nu au dat rezultate dorite, dar a acutizat starea ei astfel încât la data 03 august 2016, să aibă la domiciliu deja o „tentativa de suicid”, prin automutilare. Din cauza tergiversării procesului dar și condiționarea mamei de a da declarații suplimentare la comanda și după lucru intensiv cu psihologii xxxxxxxx peste un an și șapte luni da declarații agravante. Despre acest fapt a fost menționat de mai multe ori pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond, solicitându-se de mai multe ori efectuarea unei expertize a părții-vătămate, demersuri care au fost respinse de fiecare dată;

- declarațiile părții vătămate nu pot fi luate în considerare, ele nu corespund adevărului, iar instanța de fond a omis să ofere o apreciere corespunzătoare acestor probe;

- acuzarea urma să prezinte informații clare cu privire la locul de aflare a telefoanelor pentru perioade concrete, inclusiv la data indicată;

- în declarațiile pretinsei părți vătămate se indică despre faptul că a existat un telefon pe care i l-a dat Muntean Dorian pentru a se folosi de el, anterior fiind și alte telefoane. Cu referire la ultimul, a declarat că acesta a fost îngropat în pădure, iar ulterior a fost dezgropat și dat mamei sale. Aceste afirmații la fel sunt lipsite de temeinicie fiind doar declarative. Pe tot parcursul cercetării judecătorești și la urmărirea penală acesta declara de fiecare dată despre faptul că nu ține minte datele precise, fiind indicate sau „iarna anului 2015” sau „luna ianuarie 2015”, iar la cazul respectiv a indicat cu precizie, la fel ca și cu camerele de filmat, unde a fost îngropat telefonul, precum și data concretă când l-a dezgropat și l-a dat mamei sale;

- organul de urmărire penală și instanța care a examinat cauza au fost părțitori și au luat în calcul doar poziția și argumentele părții vătămate, cu toate că, așa cum au indicat chiar aceștia, procurorul și instanța de fond în sentința de condamnare, sunt de părerea că fiul a luat o poziție de apărare a tatălui;

- cu referire la martorii Xxxxxxxx care este mama pretinsei victime și xxxxxxx, care este mătușa pretinsei victime și Fendic Maria care este prietena apropiată a pretinsei victime, straniu este faptul că instanța nu a ajuns la o astfel de concluzie, ba din contra a concluzionat că declarațiile acestor prețiși martori sunt veridice deși aceștia nici nu pot fi luați în calcul ca fiind martori, or aceștia au dat declarații doar din spusele lui Xxxxxxxx, fapt consemnat chiar de instanța în sentința pe care a emis-o. Deci aceste persoane nu pot avea statut de martori;

- la solicitarea minorului Muntean Dorian de a fi efectuată confruntarea cu Xxxxxxxx procurorul a refuzat inclusiv pe motivul prevăzut de art. 113 alin. (6) din Codul de procedură penală, nici un minor nu va fi obligat să participe la confruntarea cu persona învinuită de infracțiuni contrar integrității lui fizice și sau morale. Astfel, a fost aplicată o normă care nici nu are relevanță la cererea respectivă deoarece minorul Muntean Dorian nu este persoana învinuită, fapt prin care a fost comis un abuz. În motivare au mai indicat și faptul că astfel de acțiuni ar putea conduce la revictimizarea copiilor, (f.d.36-37);

- refuzul de a fi efectuată confruntarea a fost neîntemeiat și a fost confundat cu refuzul de a face confruntarea cu învinuitul Muntean Dorian care a fost emis prin ordonanță. Însă, contrar acestui fapt la examinarea cauzei în instanța, nici partea acuzării și nici instanța nu s-au jenat să de-a astfel de întrebări, ba chiar munt mai provocatoare și chiar sugestive, fapt care se confirmă prin procesele-verbale;

- cu referire la martorul Xxxxxxxx, se atestă că doar relatarea faptului că fiica acesteia a fost internată în spitalul nr. 3 pentru copii „Valentin Ignatenco”, iar medicul a fost Muntean Dorian, a fost o declarație pe care o cunoaște personal. În rest toate declarațiile pe care le-a făcut aceasta sunt, după cum a relatat personal, din cele ce i-a comunicat fiica. Astfel, acesta a declara că toate aceste informații pe care le-a dat ea le-a aflat din discuții de la fiica ei pe parcurs. Astfel, nu pot fi reținute careva argumente ale pretinsului martor care de fapt se rezumă la declarațiile fiicei sale, iar personal nu a văzut și nici nu a auzit nimic. Aceste argumente sunt declarative, și bazate doar pe presupuneri și doar pe declarațiile aceleiași Xxxxxxxx;

- argumentele care au fost puse la baza sentinței de condamnare în cauză sunt absolut irelevante cauzei și rezultă doar din declarațiile unei și aceiași persoane, a xxxxxxxxxx care este recunoscută drept parte vătămată pe dosar și care a dat de fiecare data declarații contradictorii, ba chiar schimbându-și declarațiile sale începând de la declarațiile în fața ofițerului de urmărire penală și până la declarațiile în fața instanței de judecată;

- este inadmisibil ca o sentință de condamnare să se rezume doar la declarațiile unei singure persoane și anume a persoanei care este recunoscută drept parte vătămată, or acesta ar încălca toate principiile unui proces penal;

- prima instanță urma să de o apreciere critică acestor pretinse probe care se fac trimitere doar la declarațiile unei singure persoane - a părții vătămate, cu atât mai mult că s-a stabilit cu certitudine că alte probe care ar putea fi puse în baza sentinței de condamnare în privința inculpatului, în afară de declarațiile contradictorii ale părții vătămate, nu au fost prezentate de către acuzatorul de stat;

- prima instanță în motivarea sentinței s-a rezumat doar la copierea textului din rechizitoriu în forma în care a fost expusă de către procuror Iară a mai face o cercetare detaliată a presupuselor probe care au fost anexate la dosar, ori acestea au fost pus și simplu invocate tară a fi de fapt o probă pentru cauza respectivă;

- cu referire la procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.05.2015 și 15.05.2015, care la fel a fost pus și simplu copiat din rechizitoriu este de remarcat faptul că acestea sunt pur și simplu o relatare a vorbelor aceleiași părți și anume a lui Xxxxxxxx care au fost purtate cu alți utilizatori și care de fapt nu prezintă nici o probă, fiind pusă doar pentru a face dosarul mai voluminos și pentru a avea o listă mai mare de probe;

- din materialul cauzei rezultă clar că s-a cercetat un careva telefon, despre care indică instanța, că este corp delict și că a fost dat victimei pentru a purta convorbiri telefonice;

- în procesul verbal de examinare la 20 octombrie 2016 (f.d. 103), în urma examinării s-a stabilit, telefonul este în stare de funcționare însă este instalată parola de acces, astfel încât este imposibila examinarea telefonului în interior deoarece la moment lipsește parola de acces. Mai mult ca atât lipsea și cartel SIM la care se face referire;

- inculpatul în cadrul ședinței de judecată a avut o poziție stabilă, consecutivă, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, iar argumentele sale precum că nu a fost aplicate careva acțiuni dintre cele ce se incriminează față de partea vătămată, nu au fost combătute prin careva probe din partea acuzării;

- învinuirea adusă inculpatului Muntean Dorian de către acuzatorul de stat în baza art. 175 Cod penal, pe două capete de acuzare, se bazează în totalmente integral pe declarațiile părții vătămate, care fiind analizate s-a constatat existența unui caracter inconsecvent;

- învinuirea adusă inculpatului Muntean Dorian nu a fost formulată într-o manieră care să excludă orice îndoială sau arbitrariu, ceea ce este inadmisibil. În rechizitoriul, acuzarea de stat s-a limitat la reproducerea declarațiilor părții vătămate și a rudelor părții vătămate, pe care ulterior le-a luat la baza emiterii sentinței și instanța de judecată, fără a formula o învinuire clară, și ce mijloace de probă, în afară de declarațiile părții vătămate le-ar confirma;

- lipsa probelor concludente, pertinente și admisibile în confirmarea învinuirii aduse inculpatului, coroborate cu art. 8 din Codul de procedură penală,

nu au fost luate în calcul de instanța de judecată care de fapt impun necesitatea achitării inculpatului Muntean Dorian.

3.3 *În motivarea cerințelor sale, avocatul Catana Eugeniu a invocat că:*

- faptele imputate inculpatului Muntean Dorian în ordonanța de punere sub învinuire sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiate ca mod de operare, ori prin loc și timp. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale, contravine însuși declarațiilor părții vătămate xxxxxxxx depuse organului de urmărire penală;

- ordonanțele de punere sub învinuire a lui Muntean Dorian conțin expresii vagi și neclare de genul. „ ...pe parcursul anului 2014 și până la data de 13.08.2015 a efectuat/recepționat aproximativ 295 de apeluri cu durata de 541 min. 15 sec. și recepționat 58 SMS în perioada de timp menționată mai sus, s-a întâlnit de mai multe ori în mun. Chișinău...”, „...la 14.04.2015, numitul Muntean Dorian s-a deplasat cu partea vătămată minora Xxxxxxxx...la domiciliul său a comis multe acțiuni perverse, care sau manifestat prin discuții cu caracter obscen, sărutări, atingeri indecente a minorei în zonele intime....” „... la data de de 15.05.2015 aflându-se la restaurantul „Poiana Bradului” situat în apropierea com. Togatin, mun. Chișinău a efectuat mai multe acte perverse...”;

- dispozițiile din ordonanța de punere sub învinuirea lui Muntean Dorian și din rechizitoriu relatează la mod general, fără a fi concretizate și analizate epizoadele de învinuire. Anul 2014 a avut 365 de zile, în ce zile și cine a fost inițiatorul apelurilor, câte au avut loc în anul 2014, caracterul convorbirilor și câte în 2015. De la ce număr de telefon se efectuau recepționările, cui îi aparținea telefonul, nu se indică nici un conținut al discuțiilor telefonice și nici a SMS-urilor;

- prin declarațiile părții vătămate Xxxxxxxx făcute în cadrul urmăririi penale din data de 04.08.2015, 08.12.2015 și 17.10.2016 cu participarea reprezentantului legal, psihologului și avocatul acesteia se arată că, în anul 2014 Muntean Dorian la inițiativă sa a telefonat - o de 2 ori, iar în 2015, indică 3 sunete ale lui Muntean Dorian, fapte ce nu se arată în ordonanța de punere sub învinuire;

- pe episodul din 15.05.2015 în ordonanța de punere sub învinuire nu se indică, adresa restaurantului „Poiana Bradului”, ora și locul unde a-r fi avut loc pretensele acțiunile perverse;

- învinuirea pe episodul din 14.04.2015 formulată în baza declarațiilor lui Xxxxxxxx din 17.10.2016, ca și alte declarații a acesteia, n-au fost verificate de organul de urmărire penală privind veridicitatea lor, în ordonanța de punere sub învinuire nu se indică ora, locul din apartamentul unde s-ar fi petrecut acțiunile perverse de care se învinuiește inculpatul Muntean Dorian, probele care ar confirma însuși faptul, dacă partea vătămată a fost în apartamentul, și împrejurările descrise de către aceasta constituie un adevăr;

- rechizitoriul în cauza dată nu satisface exigențele de echitate a procedurilor și nu asigură o corectă și legală informare a inculpatului Muntean Dorian cu privire la învinuirea formulată prin ordonanțele de punere sub învinuire;

- instanța de fond n-a acordat deplină eficiență, celor expuse de partea apărării asupra prevederilor ce reglementează obligarea de a verifica legalitatea referitoare la sesizarea instanței sub aspectele elucidate cu privire la învinuirea înaintată inculpatului, de a identifica și, respectiv, a da apreciere încălcărilor care atrag nulitatea actelor procedurale și consecințelor juridice ce se impun de lege;

- sentința de condamnare în privința inculpatului Muntean Dorian se bazează pe declarații contradictorii și neverificate ale părții vătămate XXXXXXXX, iar audierea acesteia în ședința de judecată a fost făcută cu încălcări flagrante a prevederilor art. 109, 110 Cod de procedură penală, de a depune declarațiile în formă liberă, apoi a răspunde la întrebările părților. Un rol activ la adresarea întrebărilor părții vătămate, contrar prevederilor art.370 alin.(3), cu referire la art.367 alin.(2) din Codul de procedură penală, le-a manifestat și Președintele ședinței de judecată. Metoda de audiere a părții vătămate XXXXXXXX inițiată de acuzatorul de stat a reprezentat o înscenare a acestuia pregătită din timp, urmărind scopul ca partea vătămată nu v-a da greș, va răspunde la întrebările pregătite acesteia din timp, fiind cunoscute și răspunsurile;

- sentința de condamnare adoptată în privința inculpatului demonstrează faptul, că instanța s-a manifestat doar în partea acuzării. Declarațiile părții vătămate XXXXXXXX, a reprezentantului legal XXXXXXXX, martorului XXXXXXXX au fost transcrise din rechizitoriu. Probele apărării, prima instanța le-a ignorat și asupra lor nu s-a expus;

- declarațiile lui XXXXXXXX cu privire la evenimente din 14.04.2015, instanța în partea descriptivă a sentinței, le evidențiază de două ori (pagina 5 - 7), în care conținuturile deviază esențial;

- explicațiile lui XXXXXXXX, sunt inventate. Mai mult ca atât, în ședința de judecată din 18.11.2019, la întrebările inculpatului Muntean Dorian, aceasta n-a putut să spună pe care drum au mers la apartament, unde se afla pătuțul copilului, unde se află baia și dușul, ce fel de pasărea se afla în casă, ce fel de ceainic era la bucătărie și dacă au băut ceai, partea vătămată a menționat că la bucătărie n-a ajuns, ceai n-au băut, deoarece a plecat, nu știe de câte ori a fost audiată la urmărirea penală;

- acuzatorul de stat, încălcând procedura de adresare a întrebărilor, l-a întrerupt pe inculpat și a adresat părții vătămate întrebări cu răspuns de felul: „*în apartament v-a dus în brațe?*”, la care a urmat răspunsul „*Da m-a luat...*”, „*V-ați urcat pe masă la bucătărie?*”, a urmat răspunsul așteptat de acuzatorul de stat, iar întrebările avocatul referitor la divergențele din declarațiile pe care XXXXXXXX le-a considerat adevărate, la solicitarea acuzatorului de stat au fost înlăturate de către instanță;

- declarațiile lui XXXXXXXX, precum că ea cunoștea de fapt apartamentul lui Muntean Dorian, cu descrierea celor aflate în apartament, nu au fost verificate de organul de urmărire penală, cu ieșirea la fața locului de a forma o convingere, că cele declarate de partea vătămată, corespund adevărului;

- instanța de judecată a ignorat declarațiile martorilor audiați în instanța de judecată; Fendic Maria, Solomon Iurie, Muntean Gabriela, Donica Eugen a minorului Muntean Dorian, care cunosc despre întâlnirile ultimului cu Xxxxxxxx;

- sentința de condamnare, a lui Muntean Dorian xxxxx se bazează numai pe presupuneri, declarațiile contradictorii ale părții vătămate neverificate de organul de urmărire penală și preluate de la aceasta de către mama ei xxxxxxxxx și sora acesteia;

- inculpatul Muntean Dorian ilegal a fost privat de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de domeniul medicinei, inclusiv activități legate de minori pe un termen de 5 ani, or, învinuirea, după cum a menționat este ilegală, dat fiind faptul ca aceasta nu este legată de profesia sa;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, au fost admise parțial apelurile declarate, casată sentința primei instanțe în partea individualizării pedepsei și aplicarea pedepsei complementare și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Muntean Dorian, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 din Cod penal, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

Muntean Dorian, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

Potrivit art. 84 alin.(1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Muntean Dorian o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 din Codul penal, s-a suspendat pedeapsa numită inculpatului Muntean Dorian, cu stabilirea unui termen de probațiune de 5 (cinci) ani, cu obligarea inculpatului să nu își schimbe domiciliul sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Muntean Dorian a săvârșit anume infracțiunile pentru care au fost condamnat, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind ne veridice, or mențiunile efectuate de inculpat nu au fost însoțite de careva probe, astfel,

instanța de apel a considerat că inculpatul a oferit astfel de mențiuni cu scopul de a se eschiva de răspunderea penală.

În această ordine de idei, instanța de apel a remarcat că, alegațiile invocate de apelați în partea în care s-a solicitat achitarea inculpatului nu pot fi reținute ca întemeiate, or probele cercetate atât de instanța de fond, dar și de instanța de apel indică fără dubii că inculpatul a comis infracțiunile imputate lui.

În susținerea ideii expuse, instanța de apel a notat că, vinovăția inculpatului rezultă din declarațiile victimei și martorilor acuzării care coroborează între ele, inclusiv sunt în coroborare cu celelalte mijloace de probă, cu conținutul proceselor-verbale ale acțiunilor de urmărire penală, documentele cercetate în ședința de judecată.

În acest context, instanța de apel a menționat că argumentele apelanților în partea în care au invocat că martorii Munean Dorian, fiul inculpatului Muntean Dorian, precum și soția inculpatului, martorul Muntean Gabriela au confirmat în ședința de judecată că partea-vătămată a purtat discuții cu fiul inculpatului, nu constituie un temei de achitare a inculpatului, or persoanele indicate sunt rudele inculpatului, mai mult, victima și fiul inculpatului au făcut cunoștință și comunicau prin rețelele de socializare după intentarea dosarului penal.

La fel, în telefonul victimei sub numele „Puișor” apare poza inculpatului dar nu a fiului său minor. Chiar și minorul Muntean Dorian a declarat că el cu victima minoră nu s-au sărutat.

Relevant în opinia instanței de apel, a fost și faptul că la etapa de urmărire penală, fiind audiat în calitate de bănuț inculpatul a recunoscut că a purtat cu minora multe discuții și au avut vreo patru întâlniri în afara spitalului, toate întâlnirile au fost la insistență categorică a ei și nu i-a putut refuza, fiindcă putea să îi caute la spital și lucrurile se complicau (f.d.73-74 Vol. II), iar la audierea sa în calitate de învinuit Muntean Dorian o descrie pe victimă că este o copilă dezghețată, poate exagera și poate fi ușor manipulată de mamă, declarațiile făcute de victimă conțin prea multe detalii și exagerate ceea ce nu este specific unui copil de vârsta ei, că ea poate manipula cu persoane de diferite vârste la fel cum a manipulat cu familia Muntean. De la 15 iulie 2015 până la 09 februarie 2017 inculpatul nu a vorbit despre fiul său, iar la 09 februarie 2017 pentru prima dată a relatat că victima ar fi avut relație de prietenie și colaborare cu fiul lui care s-au sunat de nenumărate ori de la numărul de telefon al inculpatului (f.d.132-133 Vol. II), astfel, includerea ulterioară a fiului în actele descrise de inculpat este neveridică.

La fel, instanța de apel a remarcat că inculpatul a încercat să-i facă cunoștință victimei și fiului său pentru a-și pregăti poziția de apărare, astfel, aceste circumstanțe denotă că inculpatul nu numai că nu a conștientizat cele săvârșite, dar a încercat să ascundă că anume el și-a realizat pe deplin intenția de săvârșire a acțiunilor perverse în privința minorei care este de o vârstă cu copilul său. În acest sens, instanța de apel a notat că, implicarea fiului minor al

inculpatului, soției sale, precum și celorlalte rude/prieteni care au fost audiați în acest proces a avut loc după săvârșirea infracțiunii.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, inițial inculpatul a povestit părții vătămate minore că el singur crește și educă un fiu, nu are soție, iar cea din urmă l-a crezut și îi era milă de el spunând că „uite el, un bărbat atât de bun, crește singur copilul și nu are soție”. Fapt ce se demonstrează prin reacția victimei care s-a dezamăgit când a aflat că, de fapt, Muntean Dorian nu este singur, dar are soție și încă un copil mic. Circumstanțele descrise, în opinia instanței de apel, indică că partea vătămată, de 13 ani s-a îndrăgostit în bărbatul de 37 de ani, în care inițial credea că este bărbatul ideal, iar el intenționând de a o avea ca amantă, o pregătea încet prin săvârșirea actelor perverse, prin atingeri, sărutări, etc, până a dus-o acasă și a făcut cu ea sex oral.

Referitor la declarațiile colegului inculpatului - martorul Solomon Iurie, cât și rudelor inculpatului, care au declarat că partea vătămată este rea, că ea îl telefona pe inculpat, că fiul inculpatului comunica cu dânsa prin telefonul tatălui, dar nu inculpatul comunica cu dânsa, instanța de apel le-a apreciat drept neveridice, or fiul inculpatului, care este aceeași vârstă cu victima nu are același număr de telefon cu tatăl său, nici nu se află permanent lângă părintele său.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentele apelanților în partea în care au invocat că declarațiile oferite de partea vătămată nu corespund adevărului și sunt inventate, or partea vătămată a relatat doar acele circumstanțe despre care este întrebată la moment, niciodată nu povestește mai mult decât întrebarea care i-a fost adresată, cu atât mai mult că la intentarea dosarului penal ea era îndrăgostită încă de inculpat, situație care o încuraja să-i fie părtinitoare ultimului.

Mai mult, partea vătămată, fiind întrebată despre acțiunile întreprinse de inculpat asupra sa „pas cu pas” a explicat evenimentele cele despre care a fost întrebată, chiar și acțiunile intime, aceasta le-a povestit mai târziu, explicând fiecare acțiune separat pe care a comis-o inculpatul asupra ei.

Totodată, instanța de apel a menționat că partea vătămată nu povestește singură amănunte dacă nu este întrebată concret despre ce a urmat, or, în opinia instanței de apel este evident că acțiunile perverse nu se povestesc ca în rechizitoriu, victima povestind așa cum ea le percepe.

În acest context, instanța de apel a considerat necesar de a respinge argumentul apărării precum că partea vătămată de fiecare dată descrie acțiuni diferite și nu a povestit inițial despre toate actele săvârșite în privința ei de către Muntean Dorian. Astfel, Xxxxxxxx răspunzând la întrebări răspunde amănunte pe care inițial nu le-a expus fiindcă nimeni nu a întrebat-o ce a urmat.

Având în vedere cele expuse *supra*, instanța de apel a conchis că versiunile apelanților în sensul achitării inculpatului nu s-au confirmat, nu pot fi reținute, ci din contra, au fost combătute prin probele analizate și apreciate de instanța de judecată.

Subsecvent, instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților în partea în care s-a invocat că învinuirea adusă este vagă, neclară, or, ordonanța de

punere sub învinuire, dar și învinuirea adusă inculpatului prin rechizitoriu conține informații concrete, vizează fapte produse, circumstanțele stabilite de organul de urmărire penală, au indicat că inculpatul a comis două fapte prejudiciabile ce sunt pasibile de răspundere penală.

În continuare, instanța de apel, la fel a apreciat critic argumentele inculpatului și a apărătorilor în partea în care s-a invocat dobândirea probelor cu încălcarea normelor de procedură și necesitatea declarării nule a probelor, or, potrivit materialelor cauzei, se atestă că în speță a fost depusă o cererea a apărării prin care s-a solicitat declararea nulității ordonanței de punere sub învinuire, care legal și întemeiat a fost soluționată de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani prin încheierea adoptată la data de 7 martie 2019.

Cu referire la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel pornind de la prevederile art. 76 Cod penal a reținut comportamentul pozitiv al inculpatului, aflarea unui copil minor la întreținere.

În aceste condiții instanța de apel a menționat că în lipsa circumstanțelor agravante, este rațional ca pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de 175 Cod penal, pentru primul episod, de aplicat față de Muntean Dorian pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, iar pe episodul acțiunilor perverse prevăzute de 175 din Codul penal, săvârșite la domiciliul inculpatului de aplicat față de Muntean Dorian pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

Totodată, instanța de apel a mai remarcat că în speță au fost identificate suficiente circumstanțe ce indică faptul că în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

În aceeași ordine de idei instanța de apel a indicat că, instanța de fond neîntemeiat a făcut uz de prevederile art. 65 din Codul penal și a stabilit inculpatului pedeapsă complementară, or, în speță nu a fost confirmat faptul că infracțiunile ce i se incriminează inculpatului au fost săvârșite anume în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, or faptele prejudiciabile nu au nici o tangență cu atribuțiile de serviciu și nu au fost comise în timpul serviciului, adică în cadrul spitalului în momentul în care inculpatul își exercita atribuțiile.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ceruța Elena cu procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe;

- avocatul Catana Eugeniu cu inculpatul Muntean Dorian, care invocând pct. 6) 8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, în conformitate cu art. 251 alin. (2) și alin. (3) Cod de procedură penală, a declara nulitatea absolută a ordonanțelor de punere sub învinuire a lui Muntean Dorian în săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal și achitarea acestuia din motivul inexistenței faptei infracțiunii.

5.1 În motivarea recursului ordinar, procurorii Tăut Dorina și Ceruța Elena invocă că:

- pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporit, se atestă că nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane;

- instanța de apel era obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod;

- decizia adoptată în cauza lui *Muntean Dorian* la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

- sunt greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Muntean Dorian și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpatul a recunoscut vina abia în instanța de apel, inculpatul nu a regretat pentru faptul că a comis o infracțiune și încercând sub diferite metode de a duce în eroare atât organul de urmărire penală cât și instanța de fond, având un singur scop, eschivarea de la răspundere penală;

- la stabilirea termenului și categoriei de pedeapsă instanța de apel urma să țină cont de criteriile de individualizare a pedepsei și anume: inculpatul a recunoscut vina abia în cadrul examinării apelurilor, fiind impus, în final, de greutatea probelor prezentate de acuzare și cercetate atât în instanța de fond cât și în instanța de apel; de caracterul infracțiunii incriminate, de faptul că prin această infracțiune se aduc atingeri interesului suprem al copilului în societate, legiuitorul a prevăzut ca pedeapsa exclusivă pentru asemenea fapte - închisoarea pe un termen de la 3 la 7 ani, iar prin analogie se rețin prevederile art. 90¹ Cod penal, prin care a fost introdusă condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare (care de fapt este mai severă ca aplicarea art. 90 Cod penal), iar la alin. (3), legiuitorul a indicat concret că acest articol nu este aplicabil în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 175 Cod penal;

- instanța de apel neîntemeiat nu a reținut argumentele de acuzare și greșit a constatat faptul că în privința inculpatului Muntean Dorian este aplicabil art. 90 Cod penal;

- instanța de apel greșit a conchis că nu a fost confirmat faptul că infracțiunile în speță au fost săvârșite anume în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, motivând că faptele prejudiciabile nu au tangență cu atribuțiile de serviciu, nu au fost comise în timpul serviciului, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în cadrul spitalului în momentul în care inculpatul își exercita atribuțiile;

- potrivit probelor pertinente și concludente cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, acțiunile perverse față partea vătămată minoră au fost săvârșite de inculpat în exercițiul profesiei pe care o practica - doctor, față de persoană - minoră care era pacienta dumnealui, a cunoscut victima în legătură cu activitatea de serviciu, accepta vizitele victimei la dumnealui la serviciu, îi făcea complimente în perioada când victima era internată, inculpatul fiind medicul curant al acesteia;

- anume acest comportament al inculpatului Muntean Dorian în timpul serviciului, manifestat prin flirt și complimente la adresa pacientei minore, a creat condiții pentru seducerea minorei, or potrivit Raportul de evaluare psihologică nr. xxx din xxxxxx, emis de psihologul CNPAC „Amicul” xxxxxx, minora xxxxxxxxx prezintă semne specifice copiilor aflați în faza incipientă de seducție.

5.2. *În motivarea recursului ordinar, avocatul Catana Eugeniu cu inculpatul invocă că:*

- atât organul de urmărire penală în cadrul urmăririi penale, cât și acuzatorul de stat în cadrul examinării cauzei în instanțele de judecată, n-au prezentat careva probe concludente, pertinente și utile ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- declarațiile părții vătămate Xxxxxxxx-Vicoria nu pot fi considerate ca probe credibile, ce ar demonstra vinovăția lui Muntean Dorian în săvârșirea infracțiunii imputate acestuia, deoarece conțin multiple divergențe acestea fiind indicate în cererea de apel și nu sunt în coroborare cu alte probe, sunt niște declarații, care în corespundere cu prevederile art.99 alin. (2) Cod procedură penală, n-au fost verificate și apreciate de organul de urmărire penală întru stabilirea adevărului;

- acuzarea, neverificând concludența, relevanța și utilitatea probelor prezentate de organul de urmărire penală, a emis ordonanța de punere sub învinuire a lui Muntean Dorian, ultimul fiind pus sub învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.175 Cod penal. Acest act procedural, în sensul art. 281 Cod procedură penală, trebuie să cuprindă indicarea datei, orei, locul, mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei;

- evenimentele indicate în ordonanța de punere sub învinuire a lui Muntean Dorian, contrar prevederilor art. 281 Cod procedură penală, sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiate ca mod de operare, ori prin loc și timp, nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și corectă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a

coordonatelor spațio-temporale, contravine însuși declarațiilor așa numitei părți vătămate depuse organului de urmărire penală, dar nu verificate;

- organul de urmărire penală n-a prezentat în instanțele de judecată nici o probă pertinentă, concludentă și utilă prin care s-ar fi demonstrat, că partea vătămată ar fi fost împreună cu inculpatul Muntean Dorian în apartamentul ultimului.

- organul de urmărire penală nu a verificat declarațiile părții vătămate XXXXXXXX prin care să constate, că cele declarate de către aceasta corespund realității, că obiectele, imobilul din apartamentul lui Muntean Dorian, la care ea face referință în declarațiile sale, există și constituie un adevăr. Nu s-a efectuat măcar examinarea la fata locului, cu participarea părții vătămate, reprezentantului legal al acesteia, avocatului, pedagogului, n-au fost ridicate înregistrări video;

- judecând cauza în privința inculpatului Muntean Dorian, instanța de fond și de apel nu au acordat deplină eficiență, celor expuse de partea apărării asupra prevederilor ce reglementează obligarea de a verifica legalitatea referitoare la sesizarea instanței sub aspectele elucidate cu privire la învinuirea înaintată inculpatului. Este eronată aprecierea instanței de apel a încălcărilor care atrag nulitatea actelor procedurale și consecințelor juridice ce se impun de lege, în speță dată în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu;

- instanțele ierarhic inferioare la judecarea cauzei penale în privința inculpatului Muntean Dorian s-au manifestat doar în favoarea acuzării;

- în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată, la insistența acuzatorului de stat, în anul 2018, în privința lui Muntean Dorian ilegal a fost pornită o nouă cauză penală pe episodul din 14.04.2015, pe care Muntean Dorian deja era învinuit în baza art.175 Cod penal, ordonanța nefiind anulată.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru admiterea recursurilor declarate cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și încetarea procesului penal pe episodul din 14 aprilie 2015, în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu excluderea aplicării art. 84 Cod penal.

6.1 La fel, în temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, avocatul Catan Eugeniu, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de procurori, pledând pentru inadmisibilitatea recursului declarat de către procurori, considerând corecte constatările expuse în cererea sa de recurs.

6.2. Totodată, în temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, avocatul Babără Marian, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de procurori, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate urmează a fi admise, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Cu referire la recursul declarat de procurori:

Din conținutul recursului declarat de către procurori, se atestă că aceștia au indicat drept temeiuri pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiului de casare nominalizat, Colegiul penal constată că criticile aduse de către titularii cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

Astfel, partea acuzării critică decizia instanței de apel, în partea ce se referă la individualizarea pedepsei și anume faptul că neîntemeiat au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, precum și în partea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 65 Cod penal.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că aceasta, la examinarea apelului, în partea individualizării pedepsei, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, la fel instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la motivele esențiale invocate, în ordine de apel.

După cum rezultă din materialele cauzei, potrivit sentinței, Muntean Dorian a fost condamnat în baza art. 175 Cod penal la o pedeapsă de 5 ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de domeniul medicinei, inclusiv activități legate de minori, pe un termen de 5 (cinci) ani.

Însă, ce ține de constatarea instanței de apel din deciziei sa (f.d. 48, vol. VII), în care aceasta menționează că „[...] instanța de apel consideră că circumstanțele menționate indică la faptul că inculpatul Muntean Dorian urmează, în vederea corectării și reeducării, să nu execute pedeapsa închisorii, în speță fiind prezente circumstanțe ce indică că în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 90 din Codul penal.” Colegiul penal lărgit atestă că este una formală, deoarece la adoptarea acestei

soluții instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură și nu a expus desfășurat condițiile de aplicare a art. 90 Cod penal.

În acest context, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Simpla invocare și trimiterea la prevederile art. 61, 75 Cod procedură penală, ne fiind motivată relevanța acestora la caz, nu atestă faptul aplicării acestor condiții față de persoana în cauză.

La caz, potrivit materialelor cauzei rezultă că instanța de apel a dispus în temeiul art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei închisorii de către inculpatul Muntean Dorian pe o perioadă de probațiune de 5 ani. În virtutea celor menționate, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel insuficient a abordat condițiile ce vizează circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat, și nu a luat în considerație faptul că inculpatul prin faptele prejudiciabile săvârșite a adus atingere relațiilor sociale privind dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorului, atentând astfel la inviolabilitatea sexuală a copilului.

Cu referire la alegațiile recurenților privind aplicarea de către instanța de apel a prevederilor art. 65 Cod penal, instanța de recurs atestă că argumentul instanței de apel precum că „[...] nu au fost confirmat faptul că infracțiunile în speță au fost săvârșite anume în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, or faptele prejudiciabile nu au tangență cu atribuțiile de serviciu, nu au fost comise în timpul serviciului, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în cadrul spitalului în momentul în care inculpatul își exercita atribuțiile” este unul neargumentat, or, analizând materialele cauzei, și anume declarațiile părții vătămate minore, care a declarat că „[...] Muntean Dorian a invitat-o la spital, fiind în acea zi de serviciu...” sau „[...] la prima internare Muntean Dorian a întrebat-o câți copii vrea să aibă...” (f.d. 33, vol. VII) se atestă că acțiunile infracționale a inculpatului au avut loc inclusiv când acesta se afla la locul de muncă.

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal lărgit atestă că partea vătămată minoră a fost anterior pacienta inculpatului, iar inculpatului la rândul său accepta

vizitele părții vătămate minore la locul său de muncă, respectiv faptele prejudiciabile au fost comise în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Sub aceste aspecte instanța de recurs constată insuficiența motivării asupra criticilor recurențelor cu privire la neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 65 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către procurori, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile constatate supra nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Cu referire la recursul avocatului Catana Eugeniu cu inculpatul:

Din conținutul recursului declarat de către avocatul Catana Eugeniu cu inculpatul se atestă că aceștia au declarat drept temeiuri pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiului de casare nominalizat, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularii cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Raportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În conformitate cu prevederile art. 113 Cod penal, instanța de apel, era obligată să deducă din actele cauzei „(...)determinarea și constatarea juridică

a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală”.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanța și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, nu și-a motivat soluția și, nerespectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, nu a dat apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Deși, fiind obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, instanța de apel s-a limitat la reproducerea în calitate de probe a declarațiilor părții vătămate, martorilor, evitând supunerea acestor probe unei analize detaliate, care incontestabil a-r fi motivat soluția adoptată.

Colegiul penal observă și insuficiența argumentării soluției instanței de apel, prin prisma faptului dacă sunt întrunite elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Astfel, instanța de recurs a observat că, instanța de apel judecând apelurile declarate, a omis să supună analizei și să ofere răspunsuri motivate la mai multe chestiuni invocate de către apelanți, limitându-se doar la o apreciere subiectivă a circumstanțelor pe caz.

La concret, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel în decizia sa a omis să supună unei analize consecvente următoarele chestiuni:

- nu a fost examinată și nu a fost supus analizei poziția apărării privitor la aplicabilitatea în speța de referință a prevederilor art. 251 alin. (2) și alin. (3) Cod de procedură penală;
- nu au fost combătute alegațiile apelanților privind divergențele sesizate în declarațiile părții vătămate;
- nu au fost combătute cu nici un argument plauzibil erorile admise la faza de urmărire penală, precum și alegațiile cu privire la pretinsele erori expuse în ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriu;
- nu s-a făcut referire la alegațiile apelanților privind încălcarea art.4 al Protocolului nr.7 CEDO.

Suplimentar, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de

procedură penală, fără a se expune clar asupra motivelor invocate de apărare în apel, examinând cauza penală dedusă judecătii unilateral.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali – vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

În acest sens, se notează că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, **să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.**

7.1. În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de condamnare în privința inculpatului Muntean Dorian în baza învinuirii de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.175 Cod penal, printr-o motivare insuficientă, superficială, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel de partea apărării, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și astfel recursurile declarate urmează a fi admise, decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel în alt complet de judecată.

8. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate și în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, cu respectarea cerințelor art. 414, 415 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele

casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu și echitabil, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9.În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura pentru combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ceruța Elena cu procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Catana Eugeniu cu inculpatul, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, în cauza penală în privința lui *Muntean Dorian xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **28 mai 2021**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Victor Boico

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun